

کتاب
۱۳۰۳

عبد الحلیم مدوح

تصویر حیات

فیثائی ۳ غروشدر

طبع و سماجی و وطن کتب خانہ سماجی
اوحانس

مرجع و حق فروشنی باب عالی جادہ سندھ ۳۸ نومروی اوحانس
اقتدیت وطن کتب خانہ سمیر

معروف قدرت جیہ سنگ رخصتہ طبع اوتشدر

استانبول

(قرابت و صیارت) مشہور باب عالی جادہ سندھ نومرو ۲۰

۱۳۰۳

811.32
A136b
1303

عزیزانم! افسوس ندم در

پایان کلمه
او نه فریاد

۶

سی صاحبی

طبع اوغشدر

چانه‌سندہ نومرو ۲۵

عبد الحليم ممدو

تصوير حیات

طابع وصاحی ، وطن کتابخانہ
اوحانس

معارف نظارت جلیہ سنک رخصتیہ

استانبول

(فرہبت وفتبار) مطبعہ سی — باب عالی -

۱۳۰۳

فادهم :

تصویر وجدان کی - عادتاً -

محصول شبانہمدر!

هنوز صبی عد ایدلدیکم شو

تفوقی اعلان ایدر کی شو

ریدر .

وجدان هیچ منزله سنده

هیچ اولزسه صفر منزله سنده

حق افکارک طبیعتی حیثیله -

سدیله دکل، عرضیله افتخار

ی سویلمکه حقیقتاً فکر آ

شوزمانک محصولی

یسه حیفا که شمده خزین بر

بیان ای، کوتوبعض زمانلری

تصویر حسیات
محصول صبا و تم دکل
فکر و اقتدار چه
زمانده بونک او برین
سوزی سولیم ده غم
مع مافیه تصویر
ایسه تصویر حسیاتک
اوله جینی - یوما فیوما تلا
طیبی دکلمیدر؟ ...
عرض محویت قه
ایده جکم بر حقیقت کبر
پک دون بر درجه دهیم
اولان شو عجز پاره لک ا
خالدن بشقه بر شیری قاما

مرجعی و محل فروختی باب عالی چاده سنده ۳۸ نومرولی او حاتس
اقتدینک وطن کتابخانه سیدر

توحيد

هپ سكا عائد، سكا راجع!

هپ سنسك الهى!

نفته اولده برهان،

ن ايله روشنسك الهى!

جليل عثمانى

له افشان،

چنده بارق!

ل عثمان،

چنده! خارق!

بوش،

عاكس اولمش!

زاز علوى!

انلى، شانلى!

اخطار اتملری جهته - فقط بنجه - اوزمانلرم
قدر قیتدار اولدقلرینی انکار ایدهمم!
آه! هر برینه باقدینم وقت مازنه عدم اقتدار ایله
هیچ برجهته برمزیتی حائز اولدقلرینی کوردیکمدن
کوزلرمدن سرشک تأثر دوکلدی .

لکن سبب معروضه مینی بونلری عدم آباد
نسیانه اتمقده میزان افعال وحرکاتم اولان حس
ووجدانمی ترک ایتمک قدر کران کلدی؛ انظار
عمومیه نلر کوردیور؛ بونیده کور یورسون . دیره رک
طبنه جسارت ایتدم .

خطیاتی اعتراف ایدیورم؛ بنی سونلر حسیات
محبتری ساقه سیله بونده تعین ماهیتنده عاجز
قالدینم برمزیت دیگر بوله بیلور لر ایسه اکادیه جک
یوق!
عبدالخلیم ممدوح

نور عثمانیه فی ۲۰ نهمین تانی ۱۳۰۱

بوکون و مکان
بانسی بو عالم لک
هر بر اثرک واردا
سن بونجه بر اهیر

رایت

۱
کویا مه ونجیم شع
بر قانلی صحاب!
یا خود که نشان ا
بر شانلی نقاب ا
خون شهدا کالی
ای اختر او خونه

۲
یارب! بونه اها
سطونلی، لطیف

توحيد

بوكون ومكان هب سكا عاند، سكا راجع !
بائيسى بو عالمك هب سنسك الهى !
هر براترك وارلنته اولده برهان !
سن بونجه براهين الهه روشنسك الهى !

رايت جليل عثمانى

كويامه ونجم شمله افشان !
بر قانلى سحاب ايجنده بارق !
ياخودكه نشان ال عثمان !
بر شانلى نقاب ايجنده ! خارق !
خون شهدا كالى بواش !
اي اختر او خونه عاكس اولمش !

يارب ! بونه اهتر از علوى !
سحونلى لطيف ! انلى شانلى !

مانلرم

ياراله

كمدن

م آباد

حس

نظار

يهرك

بيات

عاجز

جك

ح

۱۳

اخطار ایتملی جهته - و فقط بنجه - اوز
قدر قیتمدار اولدقلرینی انکار ایدهمم!
آه! هر برینه باقدینم وقت مازنه عدم اقتد
هیچ برجهته برمزیتی حائر اولدقلرینی کوردیر
کوز لرمدن سرشک تأثر دوکلدی .

لکن سبب معروضه مینی بونلری عد
نسیانه اتفق ده میزان افعال وحرکاتم اولان
ووجداتمى ترك ایتک قدر کران کلدی ؛ ما
عمومیه نلر کوردیوز بونیده کوردیوزسون ، د
طریقه جسارت ایتدم .

خطیئاتمی اعتراف ایدیورم: بنی سونلرح
مجبزلی ساقه سیله بونده تمین ماهیتنده
قالدیشم برمزیت دیگر بوله یلوردلر ایسه اکادیه
یوق: عبدالحلیم ومدو.

نور عثمیه فی ۲۰ نهمین قانی ۰۱

توحيد

بوكون ومكان هب سكا عائد، سكا راجع!
بانيسى بوالمرك هب منسك الهى!
هر برارك وارلغنه اولمده برهان،
سن بونجه براهين ايله روشنسك الهى!

رايت جليل عثمانى

۱
كويامه ونجم شعله افشان،
برقانى سحاب ايننده بارق!
ياخودكه نشان ال عثمان،
بر شانلى نقاب ايننده! خارق!
خون شهدا كالى بولاش،
اى اختراو خونه عاكس اولمش!

۲
يارب! بونه اهتراز علوى!
سطوتلى، لطيف، انلى، شانلى!

رزمانلرم

تقدار ايله
ديكمدن

سدم آباد
ان حس

انظار
ديه درك

حسيات
عاجز

ديه چك
وح

۱۳۰۱

اخطار ایتملی جهته - فقط بنجه -
قدر قیتمدار اولدقلرینی انکار ایدهم!
آه! هر برینه باقدینم وقت مازده عدم
هیچ برجهته برمرزیتی حائر اولدقلرینی کور
کوزلرمدن سرشک تأثر دوکلدی .

لکن سبب معروضه منی بونلری ع
نسیانه اتحقده میزان افعال وحرکاتم اوللا
ووجدانمی ترک ایتمک قدر کران کلدی ؛
عمومیه نلر کور یور بونیده کور یورسون
طبعنه جسارت ایتمدم .

خطیاتی اعتراف ایدیورم؛ بنی سونلر
مجتلری سائقه سیله بونده تعین ماهیتده
قالدینم برمرزیت دیگر بوله یلور لرایسه اکا
یوق!
عبدالخلیم ممد

نور عثمانیه فی ۲۰ نشرین نانی

سده بر نور
سان ملت !
شوکت
سطوت !

عالم
له افزا !
اوبله توأم ؟

لت
ملت !

وز

مرکوز
!

ن اجداد
اجداد !

!

قومیم

اوستنده مشاعلی سماوی
 پر شعله و تاب قانی، شانلی!
 اوستنده ترسم اینش آتی،
 عثمانلیلرک شکوه و شانی!

۳

خالق! بونه خارق توج!
 امواج رشاشه ریزه رغماً
 شوکنله قهر و توج،
 اصوات شمشه خبیره رغماً
 شان ملت ایچون مراد حقدر
 عثمانلیلره بو داد حقدر!

۴

علویت ملتک نشانی
 اوستنده کی نجم و ماه علوی
 ناکوکره چیمسیدی شانی
 اولزدی علائمی سماوی!
 علویتز سمایه طولمش،
 رشک اور ماه و کوکب اولمش

۵

ای ماه! ای شمع دیجور!
 ای تابش وان و شان ملت!

ای ظلم لیسال ایچیند
 ای خارقه! ای نش
 پرزده ده ایت علای
 کوکرده ده رونمای

۶

ای نجم! فرفضای
 مرآت سمایه شه
 کثرته می اولدک
 مقدار مظفریت اما
 اغوش جلیل ماه دو
 اولمش سکا بر مثال

۷

ملیتک و فاسی مرکز
 عثمانلیلرک بورکلرنده
 اجدادینسک اعتلا
 عثمانلیلرک بورکلرنده
 باق رأیت شان فرو
 کلکون مثال خون

۸

ای فارقه جلیل ملت
 سیندم سکا برجه انه

شیون

«مقبر جانانده»

۱

خاك ظلمت پناه، دود فنا؛
صحن اشوب این وان جهان !
ای مکان نبود و بود فنا !
آه لوح زوال، ستره جان !
کیم اوسینه کده کی سنک پنهان ؟
وطنم یادکاری قرمی نهان ؟

۲

«سورم بعض بن شب تازی»
«وریرم صبح نوبهاری آگاه»
حسه اخراق ایدوب دل زاری،
شوبله اخطار ایدر او یاری بکا؛
فرشی کیسویی، مسکنی تابوت،
کوزده تم، بوز صولوق، حزین، مبهوت !

۳

صنفرت وجهی صانکی برک خزان،
کو کسنته برقمده زلف ایتش !

بالهستی نشان امت!
 افلا کده دیکسهم آه طویم!
 کوکجه یرک بو سیندم اولسون!
 وجدانده بر دقیندم اولسون!

۹

رایت دیکیلیر سرمرزازه
 عثمانلی به طاش دیکلمک اولمز!
 لایق کوریلورمی سنک خاره
 بر روح که هیچ حضور بولمز؟
 کندبجه حضور، حضور ملت،
 کوکجهده سور، سور ملت!

۱۰

ای شاه جلیل ال عثمان،
 اول رایته سزسکر علمدار
 ایتدیجه سزی جناب یردان
 بو ملکه الی الاید حکمدار
 هر سورمز عدل کرده اولسون
 ملت شرقی او بولده اولسون!

صانکه ریخ اجلدر آه انسان
 کورهمز اصلی کوررازی
 آه روز حیات ایچون برلیل
 ظلت هیچی عدم! واویل!

۷

سرورلر ایکیور خزین خزین!
 اه باد فنایدر شواسن!
 سنکدر دیکلیور خزین خزین
 بونه دهشت! الهی بونه خزین!
 خزن ایله دهشت امتزاج ایتش!
 شوقرانلق مزارده بتمش!

۸

بو وفاسز جهانده باقی هر شی
 شو صرارمش چن کی فانی!
 رجعت ایله فنایه پیدری
 آه دهرک فنادر ارکانی!
 آه سرتایا جهان هران!
 «کل شی ۰۰۰۰» مآلنه برهان!

۹

بونه مقبری؟ روزن هیچی!
 یا که بر مغرب زوال جهان!

وجه اورمش سکونت وجدان
 یا صلابت خاکه سریلوب یا تمش!
 طوری مغبر، دود آفری مسدود!
 حالی کنج خیال نامعدود!

۴

او نه یلدیزی کوکده می! هیات!
 مشعل تابناک روح شهید!
 — در ناکه تلافی مافات! —
 اولیه یلدیزی سمانده بدید!
 بکا یاری تفکر ایتدیریور!
 کیچی یلدیز نخطر ایتدیریور!

۵

نه ده ظنلی شو اوزون کجه لر!
 صانکه افلاکه طالع مرسوم!
 اغلرم اغلرم هموم و کدر!
 صفحه عمرم بنم مقہوم
 روز موتم بو ظلمه فردا!
 نه قساوتلی بر شب یلدا.

۶

نه خزین ایتکیور شو باد خزان!
 دوکیور هب زمینه برک و بری!

صانکه ریخ اجلدر، آه انسان،
 کوره مز اصلی کورر اثری،
 آه روز حیات ایچون برلیل
 ظلت هیچی، عدم! و اوایل!

۷

سرورل اینکیور خزین خزین!
 اه باد قنایدر شواسن!
 سنکر دیکلیور خزین خزین
 بونه دهشت! الهی بونه خزن!
 خزن ایله دهشت امتزاج ایتش!
 شوقرانلق مزارده بتمش!

۸

بو و فاسز جهانده باقی هر شی،
 شو صرامش چن کی قانی!
 رجعت ایله فنایه پیدر پی
 آه دهرک فنادر ارکانی!
 آه سرتایا جهان هران،
 «کل شی ۰۰۰۰» مآلنه برهان!

۹

بونه مقبری؟ روزن هیچی!
 یا که بر مغرب زوال جهان!

وجهه اورمش سکونت وجدان
یا صلا توب خاکه سریلوب یا تمش
طوری مغیر، دوداقری مسدود
حالی کنج خیال نامعدود!

۴

اونه یلدیزی کوکده کی! هیبات
مشعل تابناک روح شهید!
— درناکه تلافی مافات! —
اویله یلدیزی کچی سمناده بدید!
بکا یاری تفکر ایتدیریور!
کیچی یلدیز تخطر ایتدیریور!

۵

نه ده ظلیلی شو اوزون کیمدر!
صانکه افلاکه طالم مرسوم!
اغلام اغلام هموم و کدر،
صفحه عمرم بنم مضموم
روز موتم بو ظلنته فردا!
نه قساوتلی برشب یلدا.

۶

نه خزین ایلکیور شوباد خزان،
دوکیور هپ زمینه برک و بری!

حس رقت فزاسی وجدانك
دلده اماده داتم خیر وشره
«آه یارب ندر بوحس» وجدان»
«بكا دنیلری ایدر زندان»

۱۳

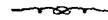
دود ایچنده لقای حق مستور،
وار بوعالم ایچنده برعالم!
بوجهانك سروری غم، غمی سور
بوجهانك حقیقی مبهم!
بشقه برکردش طبیعت وار!
بشقه برعالم حقیقت وار!

۱۴

انقلاباتی ایتمده تدور

.....

چونکه وجدانه ایتمه تاثیر
اویله بر حس و حال روحانی!
مطلقاً وار! دکل بو هیما هیچ!
فکر و اندیشه لیک بیجا بیج!

یا کہ اماج فکرت پیچی •
 یا جهان ایجره بر جهان نمان
 .....
 .....

۱۰

حسن نکمت فریب و دود افکن،
 متنبیح ملال عالمیدن!
 رقت و خزنه سادہ دل مامن
 مندج بجه هر طرفده خزن!
 یم اورر ساحلینہ باد ایکلر!
 یرفغان ایلر اعتیاد ایکلر!

۱۱

معکس خزن و رقت عالم،
 متحسس جنان مقبردر!
 شوکا باقی کتر دقت ادم
 ابرغم صورتندہ مقبردر!
 کنج راز نمان یر، مہوت!
 نہ وار التادہ؟ یرقوری تابوت!

۱۲

اھ! طاغر طیانمز انسانک
 چکدینکی درد و محنت و کدرہ!

بویاس بکا برابر اولدی
بر رهبر راه مقبر اولدی!

۴

ای آه فراق حسرت آور
ایت حال درونی طورمه اعلان!
ای دود سیاه ظلمت اور
صاح عالمه طورمه بوی هجران!
عرض ایت غم پر لهیب قلبی!
بو ناره، مهیب قلبی!

۵

باق کوزارمه نه رتبه در قان!
ینبوع فراقه چونکه میراب
دیدم نقدر کدورت افشان
لازمی دها بو عشقی اطناب؟
کوزدن عجباً بو سوز عشقه،
بر هان دها او اوری بشقه؟

۶

فرقت بکا پک بلالی کلدی،
جانان ایله آه کیتدی جام!
بو تیغ فراق قلبی دلدی
محو اولدی تو کندی بیتدی جام!

زمرهٔ تحسر

۱

بو طالع بی امان و پرغم
 یک درد ایدیور یا شده تولید!
 تعقیب ایدیور بلا می برم
 یکدیگری، قالیری امید؟
 امید بریند بؤس قائم!
 هیچ یا سله جان اولوری دائم؟

۲

چهره اولور جهسانه برهان
 عرض ایتک ایچون بوسوز قلبی!
 لازمی دها بیان و اعلان
 احوال اسف فروز قلبی؟
 تمثالدر آه قلب زارک.
 باقی حالنه وجه غم نشارک.

۳

طالع! بنشیرکه ناتوانم!
 بر دم بکا بر امید کوستر
 بالله تو کنندی جسم و جام
 یک دردو کدر تهاجم ایتر!

« دل گاه مؤید اولیٰ است »

« کاهیده مزار لاله همسر »

۱۰

اشته بزی نامراد آبتدی
کولسون فلک اغلسون بوکوزلرا

عمرده بتون هبایه کیتدی

اما یته دل وصالی اوزلر

هبیات! کولکل امیددی قطع ایت

افکار وصال یاری دفع ایت!

*****

عمر

— ترجمه در —

برفکون روشده عمر آدم!

بردود کثیف وتاره بکزر!

بحو ایلر انی ضیای عالم!

پیشنده کوزلک نهان! یکسر.

برکولکه کبی پتجر نهاری

هیچیی به تعاقباتی رهبر.

هر برکونی صانکه لیل مظلم!

هر شعله سی دود ظلمت اور!

بی جان سور و کنور. وجودم
جانانم جانم اولدی جودم

۷

بی جرم اوله رقی جفایه کیردم،
یارب تقدیر غریب تقدیر!
الامه شبانجه ایردم،
یتیم تقدیر مهیب تقدیر!
چشمده تون جهان اغلر
هیبات! دکل! جنان اغلر!

۸

جانان کیدوب خیالی قالدی
انجیق بکا بر رفیق الام
کوزده او خزین خالی قالدی
انجیق بکا بر رفیق الام
اولزمیسک اه سودیکم سن
بو وقت بهار عمره کلشن؟

۹

وصلت دمنی تفکر ایسه م،
راهم ابدیت اولسه قانم!
فرقت دمنی منظر ایسه م
هیچ نام حیاتی اه آکم

۲

کلسرده برك ویر آه
 محو اولمش هپ، دوکولمش
 مائل یره بوکولمش،
 باقی شونمال کل، واه!

۳

بلبیل فراری بولمش
 کوردیکسه بویله بر حال
 کویا که وقت اقبال
 قهره مبدل اولمش

۴

صولمش صرارمش اشجار،
 کویا ورم عذاری!
 دهرک فناسی ساری،
 هر برجوده، هر بار.

۵

عمان ایچنده طوفان،
 مدهش! دکزلر ایکلر
 بر ظلم ایچنده کوکلر
 . . . . .

باز بچۀ روزگار عالم،
 هر دمده او دود سایه کستر.
 کیم مرفعی ماورای هیجی،
 انسان دیور اول فضایه مقبر
 افلاک عدم، فضای مبهم،
 نمکنسز او دوده جای آخر
 ماهیتی یوق، وجودی وارد
 یا سرعتی، صانکه باد صرصر
 اندیشه سی موجب تفلسف،
 فکرنده قسط عجز برابر
 حکم ازلی وجود فانی
 عجزیه فصل تفکر ایتر؟ ...

 خزان

۱
 انموزج فسادر،
 باق باق شو کستانه
 تاب و فرزنه سانه!
 دنیا بو، لایق سادر

لقا،

یا!

دنیا

الی،

سیرت؟

۹.

طالی

م-

مهم

شو،

غزار

رار

پهان بو»

۶

باد شدید همانا
 اشجاره بر خالدر
 کویا که بر اجلدر
 ایله وجودی افنا!

۷

ایله گذار هر دم؛
 یوقدر بقا جهانده
 هر شی دوزر زمانده
 اما که دوزر ادم ۰۰۹

۸

هر شی بکر دمام؛
 دهرک و فاسی یوقدر
 حالت بقاسی یوقدر
 حیفا که کلز ادم!

۹

باز بجه عدمدر؛
 هر این وان عالم
 کورمز رفاهن ادم؛
 هر حال بر ستمدر.

۱۰

ایله بتون همانا
 شمع وجودی اه
 باد فناسی حیف
 هب بوبله در بو

۱۱

واری خزان شد
 انسانه درس
 بر انبیا و حکمت
 دهرک شو غلی.

۱۲

کوسترمده دما
 اقبال بی بقای
 هر شیده کی فنا
 یوق بر قیاس

۱۳

هر شی فنا به قار
 هر شی زواله او
 شادی ملاله او
 یوقدر بقا؛ ج

غزل

جهان اهلنده مطلق فکرشان و جاه لازمدر
 انك كسى بولنده عمرینی کوتاه لازمدر
 جهان بر مصدر الام و نكتمدر حقیقتده
 بوسری كشف ایچون سیر فلاكتگاه لازمدر
 سپهر اینسه الوان کونا کون نکتسدر
 اولونی کورمکه برچشم پر خون آه لازمدر
 حیات انسانه بر بولدركه بیک الامی رهبردر
 دخول اتمك اوراهه گاه زائده گاه لازمدر
 .....
 .....
 بو اسباب وقایعه جهالت بر بهتسدر
 اگر انسان ایسهك هر حال استكناه لازمدر

نظیره غزل ساهی

بنم فکر بجه امر اعتباریدر هم عالم
 ندن ایجاب ایدر افکار راحت بر غم عالم
 بکا راحت فزا بر حال یکدیگرده محنتسدر
 همان راحت ایچون لاقیدلقددر سلم عالم

ر غرض
 ندر غرض
 بنم
 ر غرض
 ایلسه
 ن
 بنم
 غرض
 مراد
 ر غرض؟
 لاهر پرست
 رض

۱۴

بدر حیات سعی ایت
 کوش ایتمه کرم و سردی
 غیرت صفایه بادی
 اخر سمات! سعی ایت

نظیره

حکمت احکام کلدن حکم وجداندن
 قورقارم تعذیب وجداندن که نیرا
 روی مغریده جلاور لون جرتدن
 کوزلمدن دائما ریزان اولان فاندن
 نکمت وخسران اگرچه برنجیم
 مطلقا نظیرسوز قلب نالاندر غم
 ویردیکم سعیه دکرمی الدینم نعمت
 غیرتمدن یوقسه بر تحصیل عرفاندر
 عزم کلشن ایتدیکمدن فکرت یاردن
 کیم دیور کیم ساده چه سیر کلستاندن
 دیکلنیری سوزلرک، فکرک سنک
 ادمیتدن سنکچون جاه و عنواندر غم

لا ابالی پر تحکم طالم
 باق قارون بردانا ایکی
 زره بو پروانه عالم دوز
 کردون بر اما ایکی
 ن هر دور خسار کده آه
 بلیک افسون بر عزا ایکی
 بدر کوز زلمده قان دکل
 یکی مضمون بر ایسا ایکی
 فکر وصل هم هجر قیب
 ر افزون بر یلدا کی

تفکر

اتک

ساتک

الله!

الله!

ایندیکه عطف انظار؛
 روش شو نه هریار
 منظور اولور دمام
 عالم ایچنده عالم!

اساسمزد مساواتاً نظر قیل سور والامه
 بو در اس الیاس وصل سور یکدم عالم
 فلکسده ادمه بخش کدورت ذاتاً عادتدر
 نییون ظن ایتملی بو عادی غم ادم عالم
 اگرچه وارسه محنت مطلق حسیاتک الجامی
 صورلسه کنمی اما جسه ادم ایکم عالم
 فلک احضار ایدر بای وکداچون بر مساوی بر
 کیرر زیر تراه هر وزیر منعم عالم
 بولمز دهر فاینسک که بر حالنده جدیت
 بو جعلیت فسیای دهره سر مبهم عالم
 جهانک بی ثبات اولدقجه بولنه سور و شادیمی
 نه محزوندر نه شاداندر بومره محرم عالم
 بوروندی کنز حسیات اولان وجداتم الامه
 بکا بیمانه غم صوندی حیفا عالم عالم

نظیره غزل سامی

منبع زهرابه غم کون بر مجرا کبی
 خارونار نالش محزون بر کویا ایکی
 عکس ایدر افلاکدن اصوات اه عاشقان
 اهل عشقه قبه پر خون بر معنا ایکی

طسور وخصلت
 ملك دلده درده
 شمع اقبال اوز
 ماورای محور
 مندج یارك حقیقه
 دل نه یاپسون سو
 رشحه الام دل
 صفحه سوداد
 دلده وارخران
 اه کیم امید نو

هر حال کاش
 بو چرخ بی ثبات
 برهان قدرت
 مرآت حکمت

کیم ایندی دهری پیدا ؟
عالمی هویدا ؟
انشا ایچون یا بردار
لازم دکلی معمار ؟

بوکا شاته فاعل
بوکنه دهره حائل
.....
اشته اوده خدادر !

عطو قتاو ممدوح فائق بك افندی حضرتلرینه
نظیره

هر کس اولقده درهب حزم وشادان بهار
هرکسی شاد ایدیوراه بودوران بهار
ساده بیچاره بنم بلبل وش زاروزار
بلبل آسا بودل افغان ایله کریان بهار
هرزمانده دل نالانی پراغز هجران
بی غن ائلیک ساده جه کریان بهار
فصل هجران فصولنده دکشیز دهرک
بلبل آسا ایده مم ساده بن افغان بهار

خدا در
فتادر
لنجه داتم
سنهی قائم ؟

ایچنده !
ایچنده !
ل وکنهی
که منهی ؟

دنیا، دکل بود دنیا!
 بودار حسرت افزا،
 بو لوحهٔ طبیعت
 بر ذرهٔ حقیقت!

ایینهٔ

انموزج

الله او

اولمزی ص

اولمزا! فتناله توأم،
 قانیدر اه عالم؟
 هر چشم اوکنده عالم،
 منظور اولور دمامم

بر بشقه حال

بر بشقه قان

تدقیق اص

یتلم نیچون

مظلم قالیرسه اما،
 بعض حقایق ایا،
 مظلم قالیرمی الله؟
 حاشا! هزار هر گاه!

۴

افساک پر غم
ظلمتده عالم !
بو انقلابه
شاشتمی ادم ؟

شادی ملاله
فکرت کلاله
عالمده هر شی
او غرار زواله !

۶
بوان وانینک
محنت برینک
یوقدر بقاسی
دهر دینسک !

۷
او غرار یسای
افنایه هر شی !
یوقدر بقا هیچ
برشیده، هی هی !!

ادمک عمرینه میران فصول عالم
فصل کل اولدی ایسه هرکسه

زوال

۱

خار اولدی کلر!
دورلیدی ملر!
جانان کیتش
یانتش کوکلر.

۲

اوتلر صرارمش
عالم قرارمش
کویاوم قز
بر خوابه وارمش!

۳

باقی باقی شو حاله
حان ملاله!
کویا که خورشید
وارمش زواله!

سور یکدیگره نسبتله ظاهر هر غم عالم
 « اولور پیدا امید نیل راحتدن هم عالم »
 « بودر فصل الخطاب شرح راز مبهم عالم »

۲

کورتمز ادمک امالی وجه بی قرارنده
 انسان استقبالی محنت هر دیارنده
 سه مند بجزر بیک کدر هر بر کنارنده
 « هزاران قطره خون محتفیدر هر غبارنده »
 « دکل جای فرح مائسرای پر غم عالم »

۳

کورتمز خاور طالعدن آه نجم امالک
 دم سائق حکم تصادفدر بو احوالک
 برله بودر بیکه کده کی حکمت مه وسالک
 « دوزباشنده دنیا پر تو رخشان اقبالک »
 « اولور مهر منور محورنه طارم عالم »

۴

مختصیدر محو اولوق اهل حاله محتندن
 کوربردم خلاص اولسه کوکلر دردوقسوتدن ؟
 برده تخریء تعلیدر جهالتدن
 « نوله علوی نژادان اولسه قالسه قصر رفتدن »
 « تزلزلدر طریق اعتلاده سلم عالم »

یوقمیدر؟

ایتمه ظالم جور و ظلم، کو کسکده ایمان یوقمیدر
 طاش یورکلی قلبکه تأثیر افغان یوقمیدر
 ایتمیک بیچاره مظلومینی اماج جفا
 رحم ایدک، ظلم ایتمیک پرروز میران یوقمیدر
 منکرین محشره وجدانلری یول کوستر
 سنجه محشر یوقسه یاقلبکنده وجدان یوقمیدر
 بک حقیق کوردکارندن حق سنی ایلمر حقیر!
 وار ایسه اقباله ان، ادباره او ان یوقمیدر؟
 هر غمی مرأت افعالنده کورمشدر بشر
 یوقسه سنده ذمه مقدار عقل و اذعان یوقمیدر
 فاعله افعالک عینی ایدر هر دم ظهور
 هر قصاصه بر قصاص، انسانه انسان یوقمیدر.

تخمیس نظیره کمال بک افندی

سور و کرا آدی کندیله طورمن بر دم عالم
 چنزار فنا اوزره قورولمش عالم عالم

اول

ایدر
باقلهدما
تخهعجب
مذ
تک

غم و سورك عطاسی هب مساوی بر تکافدر
 « (کمال) اهل دله باز یچیه دست تصرفدر »
 « خم چوکان کردون ایچره کوی اعظم عالم »

شتا

۱
 کویا که جسم عالم،
 کیش بتون کفتلر!
 مستور بر فله هریر!
 هر این وان هر دم!

۲
 حیرت! سحاب ایچنده!
 بو عالم طبیعت!
 کویا که بر حقیقت
 دود و نقاب ایچنده!

۳
 عالم سکونه طالمش،
 مرغان دشت مبهوت!
 هر شی خزین و مسکوت!
 بی اب و تاب قالمش!

ه یار اولز
 ار اولز
 قرار اولز
 پایدار اولز
 محکم عالم
 عرفانی
 نادانی
 سور اوانی
 قمش اهل عرفان
 یکدم عالم
 کورمشدر
 کورمشدر
 کورمشدر
 ایچره کورمشدر
 مکرم عالم
 ر تحالفدر
 صادفدر

۵
جهان هیچ بر زمان اهل جهانۀ شویا
کلیریک در لوافت اختفایه بر کن
اولور اماج یوز بیک صورته بردن
« اساسی بر هوادر با که قالسه
« بولور بر کون ززل ارتبام

۶
فلک دستنده بر بازیچه ایتش اهل
ندن نیلم حکمفرمای عالمدر بو
کلیرظن ایتسه اهل حال ایچون بر
« دهن شوی نوای خواهش ای
« غم حد روزه منته عیش

۷
صفای اهل عالم باده ناب ایچره
اولان موجب سروری هب بو ایجاب ایچره
جهانه ما حصل هر کسده بو تاب ایچره
« کورن روی صفای عالم آب ا
« غبار السوده در مرات طب

۸
شونات و وقوعات جهان که
یا ایجاب مصالحدر، یا الجای

مسئول بر نظار

بارجعه دست نصر صدر

ن تجربه کوی اهم خانه

.....

شنا

نددا

!

روت!

۵

جهنم مع رازمان اهل جهنم شویله باز اولمز
 کلیریک درلواقت اختصاره بر کسار اولمز
 اولمز اماح بوز بیک صورته بر دن قرار اولمز
 • اساسی بر هوادیز با که قلسه پادشاه اولمز
 • اولمز بر کون زول اوتیاط محکم عاذا

۶

جان دستنده بر مار بجه ایش اهل هرقی
 من ستم حکیم منی عاذا و نادان
 کلیر طن ایسه اهل حال ایچون بر سور اولمی
 • دهن شوی نوا می خواهش ایش اهل هرقی
 • نه حسد روزنه مننه عیش یکدم عاذا

۷

صمدی اهل عاذا ناده نای ایچره کور مشدر
 نول مو حسم روزی هب و ایجاب ایچره کور مشدر
 چه حاصل هر کسده و نای ایچره کور مشدر
 • کورن روی صمدی عاذا آب ایچره کور مشدر
 • عاذا ابوده در مرات طبع مکرم عاذا

۸

شنوات و وقوعت جهنم ککه بر تحال قدر
 یا یجاب مصال قدر یا ایچی نصاد قدر

هر و سوزنا عطاشی هب
 • (کان) اهل ده
 • حد جوکان اردو
 ....

۱

کوبه که جسم عاذا
 کیش نون امرا
 منور بر ده هر بر
 هر این وان هرده

۲

حیرت اصاب ایچ
 و عاذا طعت ا
 کوبه که بر حقیقت
 دود و عاذا ایچ

۳

عاذا کوه عطاشی
 مرغان دشت مچوت
 هر شی خرین و مسک
 قیاب و نای قاش

هر و سورت هفتاد و سه آیه است
 (جان) همان که در آنجا دست اندازید
 و هر جوان از دون آن مرد نوی آفریند

.....

شما

۱
 کوه و حبه و عذرا
 نخل و نون انوار
 مسور و ده هر و
 هر آن و آن هر ده

۲
 حیات و جهان انوار
 و عذ حیات
 کوه و رحمت
 دو دو حیات انوار

۳
 هر سکوه حیات
 هر آن دشت حیات
 هر آن حیات و سکوت
 هر آن و آن حیات

۵

جهان صحیح را زمان اهل جهه شوبه باز اولمز
 کاپریان در ثوابت اختتامه بر کسار اولمز
 اولمز اساج و بیک صورته ردن قرار اولمز
 دانی بر هودیه فایه قلمه پایدار اولمز
 دوانوز بر کون اولمز اولمز اولمز

۶

طایفه دسندده را زاییم نقش اهل حرفه
 مان سیم حاتمینی پادشاه و نادانی
 فیض نقش اهل حال ایچون بر سوز اولمز
 دهن نوی وی حوهش نقش اهل حرفه
 دهم حیدر و زاده منته عیش بکده

۷

صوفی اهل جاز بدو است بجزیره کور مشدر
 اولمز و حسمه زوری هس و بحاب بجزیره کور مشدر
 حوه حاصل هر کرده و تاب بجزیره کور مشدر
 د کورن روی صوفی عذاب بجزیره کور مشدر
 د صبر السوده در مرات طبع مکره

۸

شکوهت و وقوفت جهان صکه بر تحمدر
 با بخت مصحدر با بختی تصادفدر

هر و صورت عطاسی است مستوی بر دماغ
 • (لب) آهنی که در تمام دشت نظر میرسد
 • در چوکان از دوزخ برود نوی هم ممانده

.....

شنا

۱
 کوه و حیرت ممانده
 کیش بون اهر ا
 ستور و ده ه ا
 هراس و ان ه ا

۲
 حیرت و امان که در ا
 و عا خطبت ا
 کوه و بر حاکت
 دو در و هات که در ا

۳
 ه ا سا کوه عا ش ا
 مر جان دشت مهور ا
 ه ر ش ا ح ر ا و سا کوت ا
 ی ا و ا ن ا ف ا س ا

۵

جهان جمع در زمان اهل جهه شوبه یاز اول
 آفرینان در نواخت اختیار بر کسار اول
 اولیاد و این صورتی برین قرار اول
 • استی و هوای باه قلمه با مدار او
 • و اولیاد بر اولیاد اولیاد اولیاد

۶

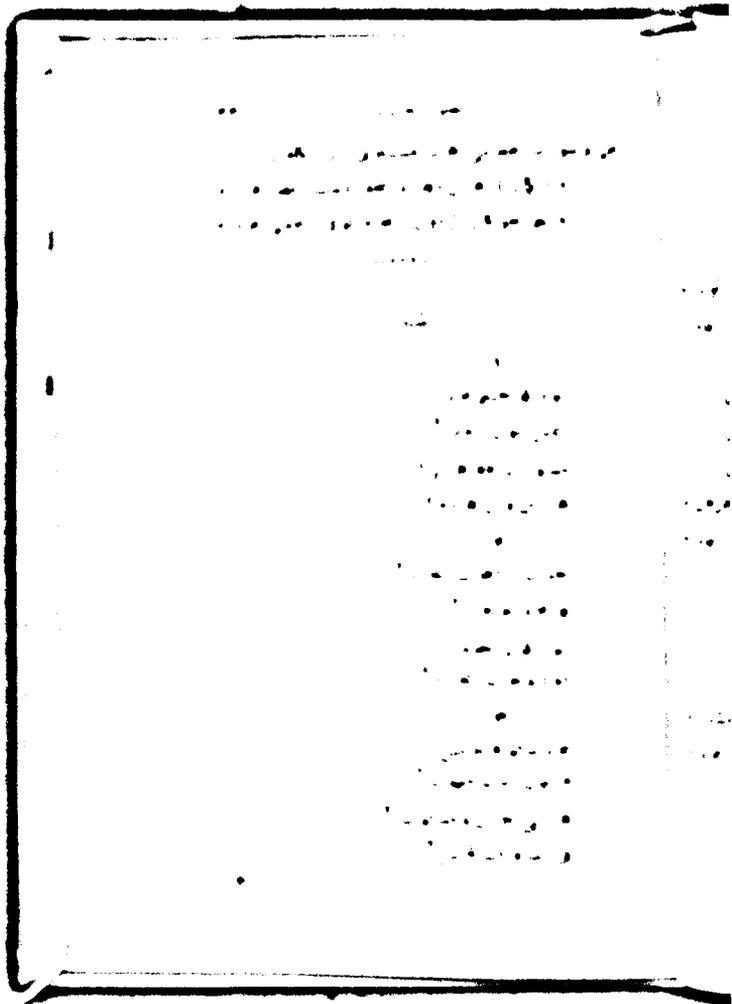
طن دستنده را با آنچه نقش اهل هرقی
 در طه حاتمهای جانور و نادان
 قدس نقشه این حال بیخون و سوز اولی
 • دهن شوی وی خویش نقش اهل هره
 • هر چند رویداده عینش یکدم با

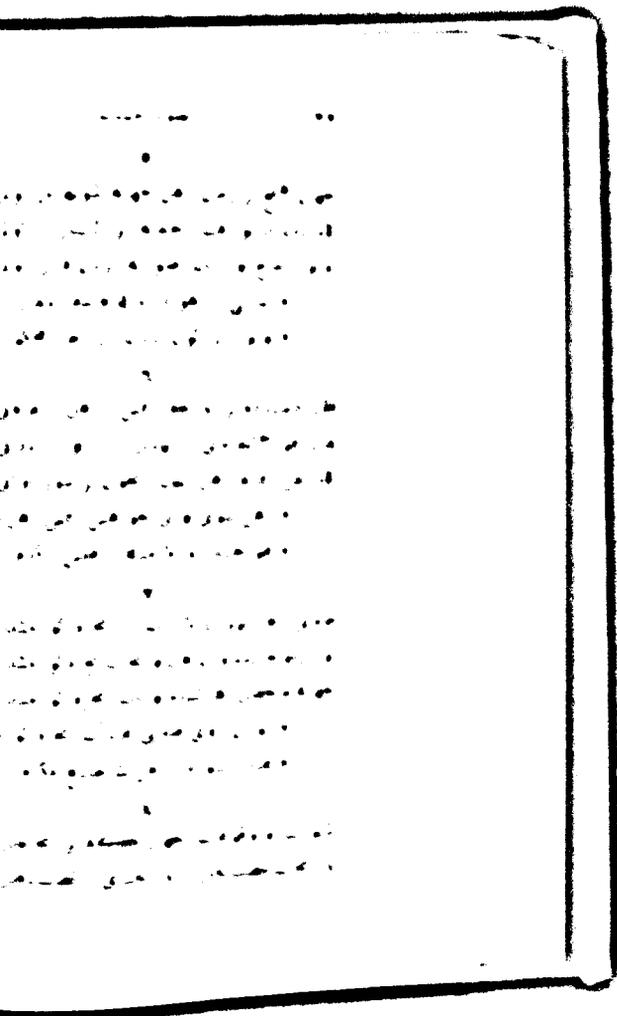
۷

صدی اهل با یاد است بجزه کور شد
 و لایحه بر روی همه بخت بجزه کور شد
 جهه حاصل هر کسده و تاب بجزه کور شد
 • کورن روی صدی عذاب بجزه کور شد
 • هر که سوده در مرات طبع مکره

۸

شکوه و وفوریت جهان صکه بر تحقیر
 یا بجزه مصطفی با انجلی تصادفات

غم و سوزك عطاسی هب مساوی بر نكفدر
 « (کمال) اهل دله بازیجه دست نصر فدر »
 « خم چوکان آردون ایجره کوی اعظم عالم »

شنا

۱
 کویا که جسم عالم،
 کیش بنون کفنر!
 مستور بر فله هریر!
 هر این وان هر دم!

۲
 حیرت! مهاب ایچنده!
 بو عالم طبیعت!
 کویا که بر حقیقت
 دود و نقاب ایچنده!

۳
 عالم سکونه طالش!
 مرغان دشت مبهوت!
 هر شی خزین و مسکوت!
 بی اب و تاب قالمش!

اولز
 اولز
 اولز
 ز اولز
 تم عالم
 فانی
 دانی
 زانی
 مل عرفان
 م عالم
 شدر
 شدر
 شدر
 کورمشدر
 عالم
 فدر
 فدر

۵
جهان هیچ بر زمان اهل جهان شویله یار
کلیر بیک در لو افنت اختفایه بر کنسار
اولور اماج یوز بیک صورته بردن قرار
« اساسی بر هوادر با که فالسه پایدا
« بولور بر کون تزلزل ارتباط محکا

۶
فلک دستنده بر بازیمجه آیتش اهل عر
ندن بیلم حکمفرمای طالدر بو نا
کلیر ظن ایتمه اهل حال ایچون بر سور ار
« دهن شوی نوای خواهش آیتش اد
« غم حد روزه منله عیش بکد

۷
صفایی اهل عالم باده ناب ایچره کورمه
اولان موجب سروری هب و ایجاب ایچره کورمه
جهانه ماحصل هر کسده بو تاب ایچره کورمه
« کورن روی صفایی عالم آب ایچره آ
« غبار السوده در مرات طبع مکره

۸
شئونات و وقوعات جهان که بر نخا
یا ایجاب مصالحدر، یا الجسای تصاد

غم و سوزك عطاسی هب مساوی بر تکفدر
« (کال) اهل دله بازیمجه دست تصرفدر »
« خم چوکان کردون ایچره کوی اعظم عالم »

شما

۱
کویا که جسم عالم،
کیش بتون کفنر!
مستور بر فله هریر!
هر این وان هر دم!

۲
حیرت! سحاب ایچنده!
بو عالم طبیعت!
کویا که بر حقیقت
دود و نقاب ایچنده!

۳
عالم سکونه طالمش،
مرغان دشت مبهوت!
هر شی خزین و مسکوت!
بی اب و تاب قالمش!

له یار اولمز
ار اولمز
قرار اولمز
پایدار اولمز
محکم عالم
عرفانی
نادانی
سور اوانی
نقش اهل عرفان
یکدم عالم
کورمشدر
کورمشدر
کورمشدر
ایچره کورمشدر
مکرم عالم
تخالقندر
صادقندر

۵
جهان هیچ بر زمان اهل جهان شوی
کلیریک در لو آفت اختفایه بر کن
اولور اماج یوز یک صورته بردن
« اساسی بر هوادر با که فالسه
« بولور بر کون تزلزل ارتیاب

۶
فلک دستنده بر بازیجه ایش اهل
ندن نیلم حکمفرمای عالمدر بو
کلیرظن ایتسه اهل حال ایچون بر
« دهن شوی نوای خواهش ای
« غم حدروزه منته عیش

۷
صفایی اهل عالم باده ناب ایچره
اولان موجب سروری هب بو ایجاب ایچره
جهانه ماحصل هر کسده بو تاب ایچره
« کورن روی صفایی عالم آب ای
« غبار السوده در مرات طبیع

۸
شئونات و وقوعات جهان که
یا ایجاب مصالحدر، یا الجسای ن

۸

ایما قلاز شو موسم،
تعیب درد و قهری
هر دم سرور دهری
هر سور همه مناسم!

۹

بر حال ایلا ایما،
هر موسمی زمانک
بو پرکدر جهانک
هر سوری غم! همانا

۱۰

مقتون هر دم انسان،
اوان پر صفایه
میل انلز جضایه
بیتزده ایله هر ان

۱۱

باق باقی زول ایدر بر
ابر کشف ایچندن؛
اوبله او برقی سرین
تکفین این وان، حیض

۴

پیراقسز هپ اناچلز
آکدر مده قدیدی
سردر، جهان شمندی
کویا که اهل مقبر!

۵

دوشمکده برف و باران،
هر شیشه "نجیدبر"
انسانسه مغزیدر
دار سکونده هر ان

۶

وقت بهار هر دم،
بجودت فزای وجدان
بو اغتراب هر ان
پرهان ضعف آدم

۷

هر شی خزنله توأم،
هر شی کدرده مجزوم؛
کویا که اشک مظلوم
رشمه فشان عالم!

یلدیرم

۱

ای رزمگاه، افلاک
خارق ندر بو حالت
گویا که وحشت خاک،
ایتمش سکا سرایت

۲

ایر کشف ظلت،
افلاک دود صاچش
گویا که بر حقیقت،
یارمش، اودودی آچش

۳

ای برق نور خارق
ای نور نار کستر
ستر اولسون حقایق
ایچ ایچ جهانیه کوستر

۴

باق باق جهانیه ایتمش
یا خون سیف قدرت

۱۲

هر شیشه باقی اصابت
ایر؛ بولنمز حائل
کویا که لطف عادل
ایر بزی حایت

۱۳

هیات! باقی قهره
خاکسترده نالان
بکار همای احسان؛
اول کهنه چک حصیره

۱۴

بارد جهان! طومش
باد ایگر! اغز عمان
طاغز دلن فقیران
مولاسی غصه صومش

۱۵

تکفین اولنمش؛ هیات
هپ برف ایله سراپا
عالم مزار کویا؛
یا عالم مساوات!!

اشوبهٔ سہائب
ایر او حکمی تکرار .

۹
رفع ایت نقابن، اللہ!
چیقسون فر حقیقت!
انسانی سوق ایر، آہ
ظلیلہ جہلہ فطرت!

۱۰
ہر حالی کشفہ مانع
انسان! خلقتکدر!
یارب بو حکمی جامع
دستور فطرتکدر!

۱۱
ای نار! خنجر جان!
ای تیغ زخم معناد!
ای تیر آتش افشان!
ای اہنین پولاد!

۱۲
اماج سہم آفات
کردون مضطر بدر

یا خود چنانه ایتمش
سیاله محبت

۵

جو سما کورندی
بر نور ایچنده بارق
اما ینه بورندی
کشف اولیور حقایق

۶

نیلم ندر بو بویه!
آواری آه آئی!
الهام اولندی شویله:
اقبال دهر فانی!!

۷

حیرت نه وار سمساده!
افلاکی نور طومش!
بونور و نار هواده
حدتلی بر بلوطش!

۷

آشوب دهر، عجائب،
ایتر حقیقت اظهار!

اشوبهٔ سہائب
ایلا او حکمی تکرار .

۹
رفع ایت نفاہن! اللہ!
چقسون فر حقیقت!
انسانی سوق ایلا! آہ
ظلیلہ جملہ فطرت!

۱۰
ہر حالی کشفہ مانع
انسان! خلقتکدر!
یارب بو حکمی جامع
دستور فطرتکدر!

۱۱
ای نار! خنجر جان!
ای تیغ زخم معناد!
ای تیر آتش افشان!
ای اہنین پولاد!

۱۲
اماج سہم آفات
کردون مضطر بدر

یا خود چنانه ایتمش
سپاله، محبت

۵

جو سما کورندی
بر نور ایچنده بارق
اما ینه بورندی
کشف اولیور حقایق

۶

تلم ندر بو بویه!
انواری آه آئی!
الهام اولندی شوویه:
اقبال دهر فانی!!

۷

حیرت نه وار سمساده؟
افلاکی نور طوموش!
بونور و نار هواده
حدتلی بر بلو طمش!

۷

آشوب دهر، مجائب
ایز حقیقت اظهار!

۴

یامانک فراقی اولدی وجدان
فرقت ایله جانه طولدی هجران
دفع ایتک ایچون بویاسی بران
ویرمزی فلک امان؟ افسوس

۵

بو طالع بر کدورتیم آه
ایترینی بر مراد بر کاه
حسرتله اولور کوزمده باله
نابود بوجسم و جان افسوس!

۶

چشم کبی جو بیسار چاغز
کویا که بتون جهمان اغلر
مخزون و غریب و نار طاغزلر
بوق تابش کلستان افسوس!

فریاد

۱

بویله در چرخ بی وفا و ثبات
ساده انسانه دیمم افات

افسوس!

افسوس!

افسوس

تخلیصِ اولوری؟ ہیہات
آفانہ منجدبدر

افسوس

۱

هر منظره دن غوم محسوس
بیچاره کوکل غریب و مأوس
هر کارده بر جفایه ماؤوس

بحو ایتدی بی جهان

۲

بن کریمه فشان زار و زارم
وادی جفاده تارومارم
خسرانکش وصال یارم

اول تابش دل نرمان

۳

بخت ایتدی بی بوئاسه قائل
بیک حال اولیور وصاله حائل
اولمقلق ایچسون مرامه نائل

رخستی ویر زمان؟

۴

بامال فراقی اولدی وجدان
فرقت ایله جانه طولدی هجران
دفع ایتمک ایچون بو یاسی بران
ویرمز می قلک امان؟ افسوس

۵

بو طالع بر کدورتیم آه
ایز بنی بر مراد بر کاه
حسرتله اولور کوزمده بالله
نابود بو جسم و جان، افسوس!

۶

چشم کی جو یسار چاغر
کویا که بتون جهان اغلر
مخزون وغریب وتار طاغیر
یوق تابش کلستان، افسوس!

فریاد

۱

بو یله دز چرخ بی وفا وثبات
ساده انسانه دمدم افات

افسوس!

افسوس!

افسوس

تخلیص اولوری؟ ہیہات
آفانہ منجدبدر

افسوس

۱

هر منظره دن غوم محسوس
بیچاره کوکل غریب و مأیوس
هر کارده بر جفایه مأنوس

بحو ایندی بنی جهان

۲

بن کریمه فشان زار و زارم
وادی جفساده تارومارم
خسرا نکش وصال یارم

اول تابش دل نمان

۳

بخت ایندی بنی بو یاسه قائل
بیک حال اولیور وصاله حائل
اولقلق ایچون مراره نائل

رخصتی ویر زمان؟

۶

وقتی اصلاح ایچون بحالی نظام
بردر انسانه عمر رونق قام
بوزومی کرکیدر افهام؟
بویه کچومسی در دایله اوقات؟

۷

کرشون جهان ایسه تقدیر
نیچون انسان ایدلی تغذیر؟
فطر تاده ایدلش اول تخیر
بونه حکمت نه غفرا ظلمات؟

۸

.....
.....
.....
.....

برتاوه

تحصیل شان ایت برشانه رغماً
غیرتله توأم امکانه رغماً

بشر؛ هیات!

تلافی مافات

شته بار حیات

جه آن مامت

دهر یرافات

درد باز حیاتانده نجات
 بوله من مجز ایله

۲

اهل وجدانه عارض هر نکبت
 روح نایسدر ادمه نجات
 دور لوالام؛ صد هزار حسرت
 ترك جائله

۳

آه آدم طبیعتاً محدود
 قصد و آمالی لیک نامحدود
 یأس ایچنده؛ درامل مسدود
 بودر انسانه ا

۴

شو قهره باقی آه و زارنده
 برف و بارانک اضطرارنده
 منتظر موته احتضارنده
 آن دولندر او:

۵

ساده مختص دکل قهره کدر
 هرکس حالجه آه و وائله ایدر
 خون ادم چه جفایه ایدر
 بوله در بوله

وارمیدر؟

بی غرض دنیاده هیچ بر مرد کامل وارمیدر؟
 منع کینی هیچ فلاسف ایجره کافل وارمیدر؟
 هر ادیب و فیلسوف دهر ایجنده بی غرض
 یوق دیسم یوقوله عالمده قائل وارمیدر؟
 انلز فضل و ادبله امتزاج اغراض هیچ
 فهم ایدن یونکته بی دنیاده فاضل وارمیدر؟
 هم مذمت همده مدحت نامترا بر آدمی
 بو تضاده هیچ وجدانکده حائل وارمیدر؟
 اصل اولان وجدان یوقکن فرخ اولان حائل و ار
 شخص بی وجدان کبی عالمده سافل وارمیدر
 ثابت الافکار اولان ادمدر ادم دائماً
 یا ثبوت فکرته عالمده نائل وارمیدر؟

قطعه ل

سکسان اوج سالی ریغنده کلوب
 عالمه دهری کوزر کورمز بن

احوال عالم بر عکسه منجر
 بلداسی مهر تابانه رنمآ
 سو رو جفای هپ اعتباری
 قید ایتمه قلب ویرانه رنمآ
 دهرک جفای طاقکدازی
 انسانه مختص انسانه رنمآ
 صورت نمادر خون بشرده
 اقبسال عالم اول قانه رنمآ
 محکوم اولورسک وجدانه صکره
 حقمنزلق ایتمه وجدانه رنمآ
 تقلید افعی کار بشرمی ؟
 یوز سورمه خاکه بر جانه رنمآ
 سودا که سرده بجز توکنز
 هر شیله توام پایانه رنمآ
 سودادر ایحق فکرچیجه باقی
 فانی اولان هر بنیانه رنمآ
 جانلر طوتشمش سودالله، بجز
 مقبر طوتشمسون نیرانه رنمآ !

احوال عالم بر عکسه مینویس
 یلدامی مهر تابانه رغماً
 سورو جفای هب اعتباری
 قید ایتمه قلب ویرانه رغماً
 دهرک جفای طاقتکدازی
 انسانه مختص انسانه رغماً
 صورت نمادر خون بشرده
 اقبال عالم اول فانه رغماً
 محکوم اولورسک وجدانه
 حقسزلق ایتمه وجدانه رغماً
 تقلید افعی کار بشری ؟
 یوز سورمه خاکه بر جانه رغماً
 سودا که سرده بجز تو کتیز
 هرشبله توام پایانه رغماً
 سودادر انجیق فکرجه باقی
 فانی اولان هر بنیانه
 جانلر طوتش
 مقبر طوتش

برادر وجدانم حسین ضیا بك افندی به تقدیم
ایستدیکم تصویر وجدانك قابنه یازمشیدی :

باق ضیا شو قلبك الواحنه مبهمسده
اشته کوستردم سکا وجدانك تصویرینی
خون خسرا ناله باق تلون اولنش صورتی
آکلاب سوز دلک ظاهرده کی تأثیرینی !

بسیع
چک کردن !

وصیه لایمی ؟
زده بن زده ؟

عشق اوری
مردمده کل !

له کیسدر
کیسدر !

دائمدرا
نیرائیدر ؟
ندان عجب
مجرائیدر ؟

بکدی مختله ر
سوردم ذوقنی غم

؟

تکا بوی بکا برجان ایچون
باقک برچهره مه تقییل دامن

؟

وجه کرده سیر ایدن اول جرت
ظن ایدر خالق بترمش بریاض

؟

اوزادچه اوزادی درد و کندی
انزوا گاه بلایاده بو کوکلم

؟

خاور انوار حریت بو وجس
دمبدم خاکستر افشان اولده،

کسیم بکا ایا ایدن دنیساری ز
حسیندر، مشربیدر، طالعیدر،

ایم حسین ضیا بک افندی به تقدیم
وجدانک قابنه یازلمشیدی :

بجک الواحنه مهمسه ده
سکا وجدانک تصویرینی
ه یاق تلون اولمش صورتی
لک ظاهرده کی تأثیرینی !

پیکدی مختله ربیع عرم
سوردم ذوقنی غم چاکمکدن!

؟

تکا پوی بکا برجان ایچون توصیه لایقی؟
باقک برچهرمه تقبیل دامن زده بن زده؟

؟

وجهک زده سیر ایدن اول جرت عشق اوری
طن ایدر خالق بترمش بریاض مرمرده کل!

؟

اوزادجه اوزادی درد و کدرله کیسه ز
انزوا گاه بلا یاده بو کو کلم کیسه ز!

؟

خاور انوار حریت بو وجد ایدر اه!
دیمدم خاکستر افشان اولده، نیر ایدر؟
کسیم بکا ایا ایدن دنیازی زندان عجب
حسیدر، مشریدر، طالعیدر، هجر ایدر؟

برادر وجد

ایتدیکم تصویر

باق ضیا شوه

اشته کوستردم

خون خسرا تمل

اکلابک سوز د

دستوار اعداد شمالي:

انسرجه تركه

» »

» »

ول مدرس

سنان ترجمه

ان فرانسوي

تا فرانسوي

سه فرانسوي

پاي فرانسوي

زبل پلاس

»

»

نشرج

ملاق

ن جزا

ن تجارت

صول محاکات

رسلر اوزريه

رفي انقصرين

